

DE WAAGMUIZEN

Deel 3

De Valstrik

Jet Kat

BOEKJES VOOR ONDERWEG

Uitgeverij

Waagmuis

w.w.w.waagmuis.nl

© Tekst en illustraties Jet Kat

ISBN nr. **978-90-829064-5-5**

NUR 280

100% gerecycled papier

DE WAAGMUIZEN

Deel 3 De Valstrik

Op een zomerse dag, toen de muizen aan het scharrelen waren op schaduwrijke plekjes in de spleten en gaten bij de oude huizen rond het plein, kwam er een bezoeker.

Je zag meteen, dat het een vreemdeling was. Hij had een paarse glans op zijn vacht en blauwe sproeten op zijn kop.

Blotestaartje zag hem het eerst. Hij liep rond bij de vuilnisbak in de buurt van de supermarkt. Het leek of hij iets aan het zoeken was. Nu zijn muizen natuurlijk heel vaak iets aan het zoeken, maar deze muis liep de hele tijd op zijn tenen, terwijl je hem luid met zijn neus hoorde snuiven. Blotestaartje kreeg een zenuwachtig gevoel.

Ze bleef doodstil zitten met wijd opengesperde ogen. Wat zou ze doen? Wegrennen, iemand halen, net doen alsof ze niets zag....

Maar toen zag de vreemdeling háár. Hij liep regelrecht op haar af.

Blotestaartjes nekharen stonden overeind en het puntje van haar neus ging op en neer. Ik ben niet bang, zei ze tegen zichzelf.

Sinds ze de gevaarlijke ontmoeting met Kraai had aangedurfd, was ze voor een vreemde muis toch zeker niet bang!

De vreemdeling zei:

- Hallo, wie is hier de baas? Ik zoek de baas.

Tja, Blotestaartje wist niet wat ze moest zeggen. Dát was een rare vraag.

Gelukkig, daar kwam Rattekop aan, die wantrouwend naar de paarse muis keek.

- Wie is dat Blotestaartje? vroeg hij.

Nog voor Blotestaartje kon antwoorden, herhaalde de vreemdeling:

- Wie is hier de baas? Ik moet dringend met de baas spreken.

- Dat treft, zei Rattekop brutaal. Ik ben de baas.

Nu was dat niet waar. Niemand was de baas, zelfs Oppermuis niet. Die wist wel altijd op alles raad, maar de baas was hij niet.

Was het wel verstandig van Rattekop om dat te zeggen? Eigenlijk wist hij niet eens precies wat baas betekende. Hij zei het meer om indruk te

maken op Blotestaartje.

- Ja, knikte Blotestaartje, hij is de baas.

- Nou, dat treft inderdaad. Mag ik me even voorstellen, ik ben Van over het IJ. Dat klonk tamelijk indrukwekkend. Sommige muizen hadden wel eens van het IJ gehoord. Dat was een groot water, maar niemand was er ooit geweest.

-Ik ben met de pont gekomen. Ook daar snapten ze niets van.

Van over het IJ ... met de pont ... Asjemenou ...

Ondertussen waren er nog een paar muizen aangekomen, die er nieuwsgierig bij kwamen staan.

- Is dat ver? Is het IJ veel water? Wat is een pont? Hebben ze daar allemaal zo'n vacht?

- Ja, ja, ja, zei de vreemdeling op alles. Toen fluisterde hij tegen Rattekop:

- Kunnen wij elkaar onder vier ogen spreken?

Wat was dát nou weer? Rattekop dacht snel na: vier ogen..... onder vier ogen..... o-gen.... en toen kreeg hij een idee.

- Eh, luister eens, ik ga even met Van over het IJ naar de ijzerwinkel.

Van over het IJ fronste zijn wenkbrauwen. IJ Zerwinkel? IJ Zerwinkel.....

Nou, mmm, dat klonk eigenlijk wel goed. Dus hij trippelde snuivend achter Rattekop aan.

De andere muizen gingen weer verder met hun gewone gedoe en vergaten de vreemdeling vrijwel meteen.

Behalve Blotestaartje.

Vanaf een afstandje liep ze achter het tweetal aan. Half uit nieuwsgierigheid, half uit bezorgdheid. Die rare snuiter met zijn gesnuif gaf haar een onveilig gevoel.

Bij de ijzerwinkel glipten Rattekop en Van over het IJ naar binnen, zonder dat iemand iets in de gaten had.

- Kijk. Zei Rattekop, nadat ze voorzichtig door een paar gangen van de winkel waren geslopen.

- Hierboven zijn de ogen, Wat voor soort ogen heb je nodig? Ze hebben van alles. Grote ogen, kleine ogen, met sluiting, zonder sluiting, met schroefdraad, zonder schroefdraad....

De vreemdeling keek verbaasd omhoog. Wat was de bedoeling van deze winkel? Hij kende de gewoontes van de Nieuwmarkt muizen niet. Deze muis zag er nogal dom uit. Hij was vast niet slim genoeg om hem in de maling te nemen. Dus zei Van over het IJ op geheimzinnige toon:

- Is hier een plekje, waar we ongestoord kunnen praten en waar niemand ons hoort?

- Tuurlijk, knikte Rattekop, plekjes genoeg. En hij wees naar een hoekje.

Recept Waagmuis Krakelingen

Wat heb je nodig?

voor 1 grote krakeling:

- 1 plakje bladerdeeg
- 1 flinke eetlepel (riet) suiker
- bakpapier

en een
volwassene
om je te helpen
met de oven

Hoe maak je ze klaar?

1. Haal het rooster uit de oven en zet de oven aan op 200 graden
2. Pak een ontdooid lapje gewone bladerdeeg
3. Strooi er wat suiker op, rol het op en druk het rolletje heel stevig aan
4. Rol nu met gespreide vingers een zo lang mogelijke sliert
5. Druk de sliert in de suiker totdat hij overal bedekt is
6. Rol weer uit met je vingers totdat de sliert 50 cm lang is
7. Vorm een krakeling op het bakpapier en leg dat op het rooster
8. Bak 17 minuten in de oven. Af laten koelen (!)